Liturgisk musikgudstjeneste, skærtorsdag, den 31. marts 1994 kl. 20 i Hundige Kirke.

G. Fauré: Ave Verum.
Bøn.
Salme:

416 Vor Herre Jesus i den nat,
hvis gru han selv kun kender,
af alle svigtet og forladt,
forrådt i synderhænder,

2 sig selv os i sin nadver gav
som brød og vin for livet,
forinden svøbe, kors og grav
blev ham til gengæld givet.

3 Derfor på Herrens bord er sat
de lys, som nu vi tænder;
de vidner om den onde nat,
der os og vort omspænder.

4 Der er kun mørkets gru og gys
hos os og alle steder.
Kun her, kun her, kun her er lys,
hvor Jesus med os beder.

K. L. Aastrup 1941.

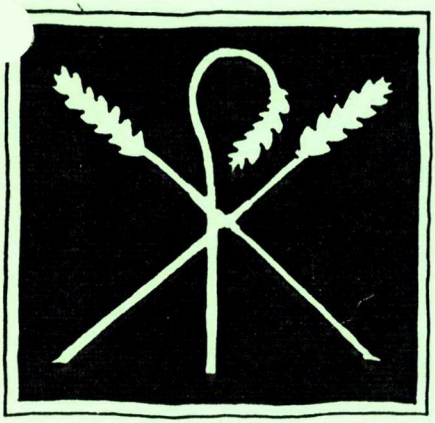

1. Kor. 11, 23-27.
Kyril af Jerusalem.
Fjerde mystagogiske katekese. Om nadveren.

Salme:

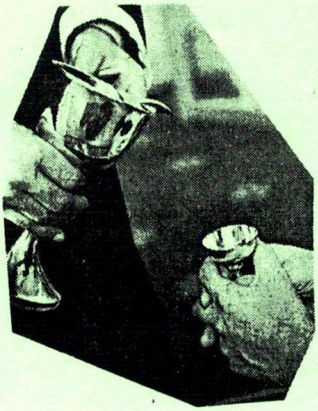

152 Vor frelser går til kors og grav,
i morgen de ham dømme;
den bitre kalk, hans Fader gav,
den vil han lydig tømme;
da røres hjertet i hans barm,
ej føler han mod verden harm,
kun kærlighed til sine.

2 Han deler ud det hvide brød
til alle sine kære;
han er jo selv det livsens brød,
der vil os evig nære:
Det er mit legem, har han sagt,
som gives hen i dødens magt
og brydes her for eder.

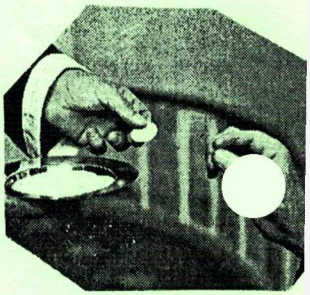

3 Så tog han vinens ædle saft
i påskefestens bæger;
han er jo selv den livsens kraft,
som hjertets sorger læger:
Tag, drik deraf, det er mit blod,
som øses ud til syndebod;
gør dette til mit minde!

4 Bort svandt de mange hundred år,
men hvor hans klokker kime,
end kalk og disk på bordet står
til minde om hin time;
end med sin Ånd han står os bi,
og trøstig da forkynder vi
hans død, indtil han kommer.*

M. N. Schmidth 1839. Bearbejdet 1852.

W. A. Mozart: Ave Verum.

Johannes 13, 1-15: fodtvætning

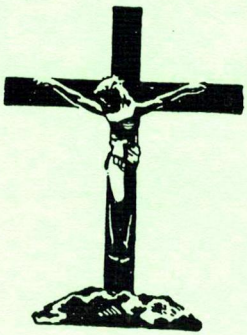

S. E. Bäck:
Du som gik foran os.

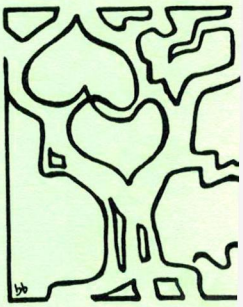

Nadverritual til fasten:

Præsten siger:
"OPLØFT JERES HJERTER TIL HERREN! LAD OS PRISE HANS NAVN!
HELLIG, HELLIG, HELLIG ER HERREN, GUD DEN ALMÆGTIGE,
HAN, SOM VAR, OG SOM ER, OG SOM KOMMER."

Menigheden:

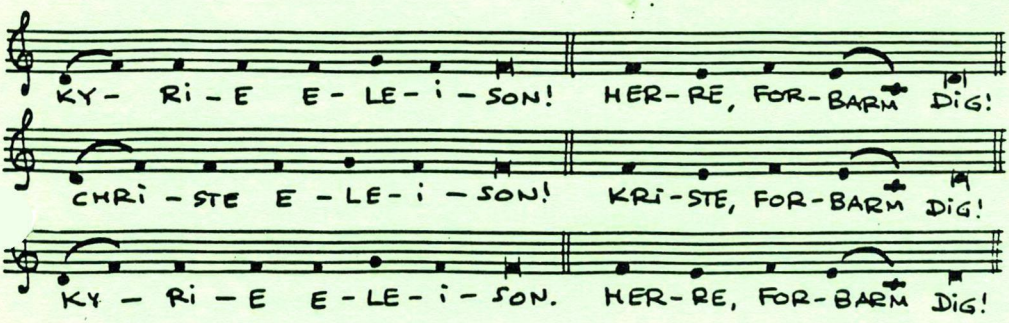

Præsten siger:
"VELSIGNET VÆRE HAN, SOM KOMMER, I HERRENS NAVN.

Menigheden:

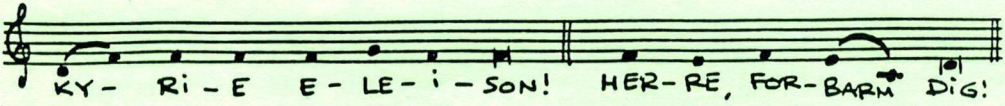

Derefter synges:

(DDS 49, mel.Freylinghausen)

1. JESUS OS TIL TRØST OG GAVN
FRELSERNAVNET VILLE BÆRE;
MEN HAN MATTE TIDLIG LÆRE,
AT DET VAR ET SMERTE-NAVN;
DOG, FOR HAN ER JESUS BLEVET
OG MIN JAMMER PA SIG TOG,
DERFOR STAR MIT NAVN INDSKREVET
DEJLIGT UDI LIVETS BOG.

2. JESU DYREBARE NAVN,
VOR FORLØSNINGS MORGENRØDE,
PARADISETS FØRSTEGRØDE,
BANGE SJÆLES HVILESTAVN,
TROENS STÆRKE SEJERSFANE,
HABETS RETTE ANKERGRUND,
VÆR VORT LYS PA LIVETS BANE,
VÆR VORT LIV I DØDENS STUND!

(Brorson 1732)

Under uddelingen:
C. Franck: Panis Angelicus.

Kollekt og velsignelse.

Salme:

167 Hil dig, frelser og forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

2 Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

3 Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden,
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted!

4 Ak! nu føler jeg tilfulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde!
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værdt, til at gengælde,
frelsermand, din kærlighed?

DEN SOM
ÆDER AF DETTE BRØD
SKAL LEVE
TIL EVIG TID

5 Dog jeg tror: af dine vunder
vækd udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent!

6 Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

7 Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

8 Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold!*

9 Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
ræk mig hånd, når øjet brister!
sig: Vi går til Paradis!

Arnulf af Louvain før 1250. N.F.S. Grundtvig

Meddelelser.

Bøn.

J.S. Bach: Jesus, hjertets lyst og glæde.